

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (71)903

Vol. 1971/0149

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(71) 903-def.

Brussel, 28 juli 1971

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

inzake de gemeenschappelijke regeling voor de invoer

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

betreffende de toepassing op de Franse overzeese departe-
menten van Verordening (EEG) No inzake
de gemeenschappelijke regeling voor de invoer

VOORSTEL VOOR EEN VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

inzake de gemeenschappelijke regeling voor de invoer

TOELICHTING

Op 25 mei 1970 heeft de Raad Verordening (EEG) No. 1025/70 houdende de tot standbrenging van een gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit derde landen vastgesteld, waarvan artikel 14 bepaalt dat deze verordening uiterlijk op 31 december 1971 moet worden gewijzigd.

In verband met deze wijziging werd door de diensten van de Commissie in de afgelopen drie maanden een aantal vergaderingen met deskundigen van de lid-staten gehouden. Gezien de resultaten van deze voorbereidende werkzaamheden is de Commissie van mening dat de wijziging van de verordening vooral op de volgende drie punten betrekking zou moeten hebben:

1. Criterium dat moet worden aangehouden om te bepalen voor welke invoer de communautaire liberalisatie geldt; - "land van oorsprong", "land van aankoop", "land van herkomst".
2. Invoerdocumenten.
3. Behandeling die door de autoriteiten van een lid-staat wordt toegepast op de importeurs die in de andere lid-staten zijn gevestigd.

Om de hieronder uiteengezette redenen stelt de Commissie de volgende oplossingen voor:

- ad 1 : Om vast te stellen voor welke invoer de liberalisatie in het kader van het GATT geldt: over het algemeen uitsluitende toepassing van het criterium van de oorsprong.
- ad 2 : Beginsel van afschaffing van enig vóór invoer over te leggen document.
- ad 3 : Gelijke behandeling voor alle importeurs, ongeacht in welke plaats in de Gemeenschap zij zijn gevestigd.

1. Criterium dat moet worden aangehouden om te bepalen voor welke invoer de communautaire liberalisatie geldt - "land van oorsprong", "land van aankoop", "land van herkomst"

Verordening (EEG) No. 1025/70 bepaalt dat alle produkten die voorkomen op gemeenschappelijke liberalisatielijst "van de" landen van het "GATT"-gebied vrij kunnen worden ingevoerd. Het is derhalve een open vraag of een produkt om voor de liberalisatie in aanmerking te komen "van oorsprong" uit een van deze landen moet zijn, of "van herkomst". of daar moet zijn "aangekocht", dan wel aan verscheidene van deze voorwaarden tegelijk moet voldoen.

De huidige wetgeving van de lid-staten kan als volgt worden samengevat:

- DUITSLAND: voor het land van oorsprong en voor het land van aankoop moet liberalisatie in het kader van het GATT gelden; dit kunnen echter verschillende landen zijn;
- BENELUX: voor het land van oorsprong moet liberalisatie in het kader van het GATT gelden;
- FRANKRIJK: voor het betrokken produkt moet zowel voor het land van oorsprong als voor het land van herkomst een liberalisatie maatregel gelden, zonder dat het land van herkomst noodzakelijkerwijs tot het GATT-gebied moet behoren;

.../...

ITALIE: voor het land van oorsprong moet liberalisatie in het kader van het GATT gelden, behalve voor de V.A.R. (Egypte), Zuid-Slavië en Japan, voor welke landen de oorsprong en de herkomst gelijk moeten zijn.

De methoden die door de lid-staten worden toegepast hebben een gemeenschappelijk noemer, namelijk dat zij in elk geval zijn gebaseerd op de oorsprong van het betrokken produkt uit een der landen die partij zijn bij het GATT of een daarmee gelijkgesteld land. Dit zou als uitgangspunt voor de communautaire oplossing moeten worden aangehouden.

Dat bepaalde lid-staten naast het criterium van de oorsprong een tweede criterium gebruiken valt voornamelijk te verklaren uit historische redenen die verband houden met de controle op het deviezenverkeer in de na-oorlogse periode en de noodzaak van bescherming tegen bepaalde abnormale handelspraktijken. In verband met de algemene convertibiliteit van de westelijke munten en de verlichting van de deviezen-formaliteiten ten opzichte van de socialistische landen alsmede de zeer ruime liberalisatie van het handelsverkeer op wereldniveau lijkt de bestaansreden van deze maatregelen, die vroeger gerechtvaardigd waren, twijfelachtig.

Daarom wordt in de Benelux-landen tot grote tevredenheid van de administratie en de betrokken kringen alleen het criterium van de oorsprong gebruikt.

De Commissie is van mening dat de Gemeenschap zich door de ervaring van de Benelux zou moeten laten leiden. De uitsluitende toepassing van het criterium van de oorsprong uit landen die partij zijn bij het GATT voorziet namelijk in de noodzakelijke bescherming van de communautaire industrie, doordat de landen, die door manipulaties op het gebied van de prijzen en de hoeveelheden voor de Europese markt bijzondere gevaren zouden kunnen opleveren, van de liberalisatie zijn uitgesloten. Bovendien biedt de methode aanzienlijke voordelen:

.../...

- zij is eenvoudig en praktisch;
- zij is de logische tegenhanger van de methode van de "oorsprong" voor de kwantitatieve beperkingen of andere vrijwaringsmaatregelen;
- zij laat de grootste ruimte voor de handelstransacties, zowel voor rechtstreekse transacties als voor driehoekstransacties of andere;
- zij bevordert de veelzijdigheid van het handelsverkeer;

Om deze redenen stelt de Commissie voor de communautaire liberalisatie ten opzichte van de landen die partij zijn bij het GATT of daarmee gelijk-gestelde landen uitsluitend van het criterium van de oorsprong afhankelijk te stellen (1).

Voor de toepassing van dit beginsel stelt de Commissie voor in etappes te werk te gaan ter vermijding van alle problemen die een plotselinge aanpassing voor de lid-staten ten gevolge zou hebben. Zij stelt derhalve voor zich in een eerste stadium te beperken tot de produkten welke voorkomen op de twee liberalisatielijsten van de Verordeningen (EEG) No. 1025/70 en 109/70, die dus zowel ten opzichte van de landen welke partij zijn bij het GATT als van de landen met staatshandel zijn geliberaliseerd. Daar deze produkten in de gehele Gemeenschap vrij kunnen worden ingevoerd, zelfs indien zij van oorsprong zijn uit een land met staatshandel, zou het weinig logisch zijn de liberalisatie voor deze produkten te weigeren wanneer zij van oorsprong zijn uit een land dat partij is bij het GATT en van herkomst uit een land met staatshandel.

Wat de andere produkten betreft, d.w.z. die waarvoor uitsluitend liberalisatie in het kader van het GATT geldt, zouden de stelsels welke in de lid-staten van kracht zijn voorlopig kunnen worden gehandhaafd. Zo zou:

- Duitsland de invoer van deze produkten afhankelijk kunnen blijven stellen van de tweeledige voorwaarde dat niet alleen het land van oorsprong doch eveneens het land van aankoop tot de landen die partij zijn bij het GATT of daarmee gelijkgestelde landen behoren (2);

.../...

(1) zie artikel 1

(2) zie artikel 17 lid 2, sub a

- Frankrijk de invoer van deze produkten afhankelijk kunnen blijven stellen van de tweeledige voorwaarde dat niet alleen het land van oorsprong doch eveneens het land van herkomst tot de landen die partij zijn bij het GATT of daarmee gelijkgestelde landen behoren (3).

Tenslotte zou het in het huidige stadium en in afwachting van de sluiting van bepaalde communautaire handelsakkoorden niet wenselijk zijn Italië te machtigen de invoer van produkten van oorsprong uit Egypte, Zuid-Slavië en Japan afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat het land van oorsprong gelijk is aan het land van herkomst (4).

De snelle ontwikkeling van de communautaire liberalisatie ten opzichte van de landen met staatshandel - sinds begin 1970 is het mogelijk geweest de gemeenschappelijke liberalisatielijst van Verordening (EEG) No. 109/70 met ongeveer 200 posten van het GDT uit te breiden - geeft de Commissie de hoop dat de produkten waarop de verschillende overgangsoptlossingen betrekking hebben geleidelijk aan de algemene regel van de toepassing van uitsluitend het criterium van de oorsprong zullen kunnen worden onderworpen.

2. Invoerdocumenten

Afgezien van het bijzondere geval van communautair toezicht laat Verordening (EEG) No. 1025/70 het gebruik van invoerdocumenten aan de lid-staten over. In hun beleid op dit gebied bestaan aanzienlijke geschillen:

DUITSLAND : Elke invoer is afhankelijk van de voorafgaande indiening van een invoeraangifte die automatisch door de bevoegde autoriteiten wordt gevisieerd;

.../...

(3) zie artikel 17 lid 2, sub b

(4) zie artikel 17 lid 2, sub c

- BENELUX : afgezien van enige produkten waarvoor de automatische invoervergunning geldt is geen enkel invoerdocument vereist;
- FRANKRIJK : er is geen enkel invoerdocument vereist, behalve dat in enige gevallen een geviseerde verklaring moet worden overgelegd;
- ITALIË : over het algemeen is geen enkel invoerdocument vereist, behalve in enige gevallen waarvoor hetzij een automatische vergunning dan wel een geviseerde aangifte is voorgeschreven of wanneer een bijzondere regeling bestaat voor de produkten welke voorkomen op de experimentele lijst "Japan".

De Commissie zag zich derhalve voor een moeilijke keuze geplaatst:

Enerzijds zou de instelling van een communautair invoerdocument een aanzienlijke stap in de richting van eenmaking van de invoerprocedures betekenen, zoals in artikel 14 van Verordening (EEG) No. 1025/70 wordt bedoeld.

Anderzijds lijkt het gebruik van een bijzonder document voor alle geliberaliseerde invoer in verband met de huidige economische situatie van de Gemeenschap niet gerechtvaardigd. De douanedocumenten en met name de douaneaangiften bevatten nauwkeuriger gegevens. Het is derhalve voldoende daaraan zonodig, met name voor statistische doeleinden, de voornaamste gegevens te ontleen, hetgeen in bepaalde lid-staten geschiedt door toevoeging van een speciale copie aan de verschillende originelen en copieën waaruit de douaneaangifte bestaat. De douanediens ten zenden de gegevens door aan de centrale administratie van de buitenlandse handel, die deze bewerkt, vaak door middel van computers. Wanneer deze achterafgaande controle op de invoer onvoldoende is maken de meeste lid-staten een selectief gebruik van de invoerdocumenten, daar deze uitsluitend te beperken tot de produkten waarvan de marktsituatie voorafgaand toezicht vereist.

Onder deze omstandigheden is de Commissie van mening dat zou kunnen worden afgezien van de instelling van een uitsluitend communautair document dat voor de invoer van alle geliberaliseerde produkten verplicht zou zijn. Zij stelt derhalve voor dat de Gemeenschap, behalve in enkele uitzonderingsgevallen die om economische redenen gerechtvaardigd zijn, zoals maatregelen voor onder toezichtstelling en vrijwaringsmaatregelen, het beginsel aanvaardt

van de afschaffing van elk document dat moet worden ingediend vóór invoer van de produkten, waarvoor liberalisatie in het kader van het GATT⁽⁵⁾ geldt, plaatsvindt.

Hoewel zij zich ervan bewust is dat een dergelijke principiële oplossing voor Duitsland een diepgaande wijziging in de administratieve procedures van dat land zou meebrengen is de Commissie echter van mening dat deze aanpassing door de praktische voordelen gerechtvaardigd zou zijn. Soortgelijke redenen van administratieve rationalisatie zijn trouwens voor het Bundesverband des Groß- und Aussenhandels reeds aanleiding geweest om zich officieel vóór de afschaffing van de invoeraangifte die momenteel voor alle invoer wordt gebruikt uit te spreken en de aandacht van de Duitse regering te vestigen op de aanzienlijke kosten die het gebruik daarvan voor de nationale importeurs medebrengt.

Door een dergelijke vereenvoudiging van de administratieve procedures in Duitsland zou trouwens de volstrekt liberale handelspolitiek van dat land beter tot uiting komen; zij zou bovendien een belangrijk voorbeeld zijn voor de onderhandelingen van het GATT betreffende de invoerformaliteiten.

Tenslotte wijst de Commissie erop dat het voorstel slechts betrekking heeft op de invoerregeling voor de landen van het "GATT"-gebied en derhalve geenszins vooruitloopt op de voorschriften die ten opzichte van de landen van het Oostblok moeten worden toegepast.

Indien het beginsel van vrije invoer, zonder aan de inkleding voorafgaande formaliteiten, wordt aangehouden zou het echter niet realistisch zijn indien op de invoer welke aan de producenten van de Gemeenschap nadeel dreigt te berokkenen geen bijzonder toezicht zou worden ingesteld.

Naar de mening van de Commissie zou dit toezicht kunnen worden ingelast in een communautaire procedure die berust op wederzijdse inlichtingen en voorafgaand overleg over elke maatregel, ongeacht of het een communautaire of een nationale maatregel betreft (6). Na afloop van het overleg zou communautair

.../...

(5) zie artikel 7

(6) zie titel III

toezicht kunnen worden voorgeschreven (7). Mocht de marktsituatie zulks niet rechtvaardigen dan zou elke lid-staat nationaal toezicht kunnen uitoefenen (8) dat, in plaats van een procedure van voorafgaande machtigingen afhankelijk te zijn (9), enigszins zou kunnen worden geharmoniseerd voor wat de aard van de te nemen maatregelen betreft (10) en periodiek door de communautaire instanties opnieuw zou kunnen worden gezien (11).

De Commissie stelt voor de thans door de Benelux, Frankrijk en Italië toegepaste maatregelen voor het nationale toezicht voor een beperkt aantal produkten voorlopig te handhaven (12). Een soortgelijke oplossing zou voor Duitsland kunnen worden overwogen indien de Raad zich verenigt met de voorstellen van de Commissie om het toezicht op de invoer, dat momenteel in dat land voor alle produkten geldt, uitsluitend te beperken tot de produkten waarvoor de marktsituatie zulks vereist. Hetzelfde geldt, met name in afwachting van de sluiting van bepaalde communautaire handelsakkoorden, voor het nationale toezicht op de invoer uit Japan en Hongkong (13) dat echter tot bepaalde gevoelige sectoren zou moeten worden beperkt.

Tenslotte vestigt de Commissie de aandacht op een aantal uitzonderingen op het beginsel van de afschaffing van de voorafgaande overlegging van documenten bij invoer, die in het onderhavige document worden voorgesteld of uit reeds van kracht zijnde bepalingen voortvloeien:

- handhaving door Italië van de bijzondere machtiging welke vereist is voor de invoer van bepaalde voorwerpen, machines, apparaten en toestellen, gebruikt of nieuw, in slechte staat van onderhoud (14);
- handhaving van de invoerformaliteiten die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, het nationaal artistiek historisch of archeologisch bezit of uit hoofde van bescherming van de industriële en commerciële eigendom (15);
- handhaving van de speciale formaliteiten op het gebied van het deviezenverkeer (16);
- handhaving van de invoercertificaten en van de andere bepalingen van de gemeenschappelijk ordeningen der markten in de landbouwsector (17);

.../...

- (7) zie artikel 8
- (8) zie artikel 10
- (9) zie artikel 10 lid 1
- (10) zie artikel 10 lid 2
- (11) zie artikel 16

- (12) zie artikel 17, lid 2 sub f
- (13) zie artikel 17, lid 2 sub e
- (14) zie artikel 17, lid 2 sub g
- (15) zie artikel 18 sub a
- (16) zie artikel 18 sub d
- (17) zie artikel 19

- algemene uitzonderingen op het EEG-Verdrag, met name:
 - artikelen 108 en 109 (betalingsbalans),
 - artikel 223 (wapens en munitie),
 - artikel 224 (openbare orde, behoud van de vrede en van de internationale veiligheid).

3. Behandeling die de autoriteiten van een lid-staat op de importeurs van een andere lid-staat toepassen.

De gelijke behandeling van alle importeurs van de Gemeenschap vloeit voort uit grondbeginselen van het Verdrag van Rome. Zij bestaat sinds lang voor de landbouwprodukten waarvoor voorschriften gelden. De Commissie is van mening dat het moment is gekomen om deze gelijke behandeling voor alle ge-liberaliseerde produkten algemeen toe te passen (18).

*

*

*

In verband met al deze factoren spreekt de Commissie zich uit voor de herziening van verordening (EEG) nr. 1025/70. Deze herziening berust op de drie hierboven uiteengezette punten. Zij is vrijwel niet van invloed op de titels II en IV van de verordening inzake de communautaire informatie- en overleg-procedure en op de vrijwaringsmaatregelen. De opneming van nieuwe artikelen maakte echter aanpassing van de nummering en van de verwijzingen naar de bepalingen van deze titels noodzakelijk. De Commissie stelt derhalve een geheel nieuwe versie van verordening (EEG) nr. 1025/70 voor. De gedeelten van de tekst die van de oorspronkelijke verordening verschillen zijn onderstreept, teneinde het lezen te vergemakkelijken.

De Commissie stelt derhalve aan de Raad voor:

- in verordening (EEG) nr. 1025/70 de hierboven aanbevolen wijzigingen aan te brengen die voorkomen in de onderstreepte passages van de tekst welke hierbij gaat;
- vervolgens een aldus gewijzigde nieuwe verordening vast te stellen ter vervanging van verordening (EEG) nr. 1025/70, aangevuld met de nodige redactionele wijzigingen, volgens hierbijgaande tekst.

(18) zie artikelen 9 en 11.

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

inzake de gemeenschappelijke regeling voor de invoer

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelet op het Verdrag tot de oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

gelet op de regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten, alsmede op de krachtens artikel 235 van het Verdrag vastgestelde regelingen voor goederen die zijn verkregen door verwerking van landbouwprodukten, inzonderheid op de bepalingen van deze regelingen waarbij een afwijking wordt toegestaan van het algemene beginsel dat alle kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking uitsluitend worden vervangen door de in deze regelingen vastgestelde maatregelen,

gezien het voorstel van de Commissie,

overwegende dat de gemeenschappelijke handelspolitiek op uniforme beginselen moet zijn gebaseerd; dat de regeling voor de invoer hierin een belangrijke factor is;

overwegende dat de gemeenschappelijke liberalisatielijst, zoals deze bij Verordeningen (EEG) Nos. 2041/68 (1), 1228/69 (2), 1827/69 (3), 1025/70 (4), 1984/70 (5), 724/71 (6) en 1080/71 (7) is vastgesteld, het uitgangspunt voor gemeenschappelijke regels op dit gebied moet zijn; dat deze lijst bij besluit van de Raad tot andere produkten en andere derde landen kan worden uitgebreid;

overwegende dat de onder deze gemeenschappelijke liberalisatielijst vallende invoer voor elke importeur, ongeacht de plaats waar hij in de Gemeenschap is gevestigd, vrij moet zijn van kwantitatieve beperkingen;

.../...

- (1) PB No. L 303 van 18.12.1968, blz. 1
- (2) PB No. L 159 van 1. 7.1969, blz. 4
- (3) PB No. L 235 van 18. 9.1969, blz. 6
- (4) PB No. L 124 van 8. 6.1970, blz. 6
- (5) PB No. L 218 van 3.10.1970, blz. 1
- (6) PB No. L 80 van 5. 4.1971, blz. 3
- (7) PB No. L 116 van 28. 5.1971, blz. 8

overwegende dat de Commissie echter door de lid-staten in kennis dient te worden gesteld van elk uit de ontwikkeling van de invoer voortvloeiend gevaar dat de toepassing van vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk zou kunnen maken;

overwegende dat het van wezenlijk belang is om op communautair niveau en in een raadgevend comité de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, de verschillende gegevens inzake de economische en commerciële situatie alsmede de eventueel te nemen maatregelen te onderzoeken;

overwegende dat het na dit overleg noodzakelijk kan blijken af te wijken van de regel inzake afschaffing van aan de invoer van geliberaliseerde produkten voorafgaande formaliteiten, door een bepaald gedoelte van deze invoer hetzij aan communautair hetzij aan nationaal toezicht te onderwerpen;

overwegende dat het in dat geval dienstig is het in het vrije verkeer brengen van de betrokken produkten afhankelijk te stellen van de overlegging van een invoerdocument dat aan uniforme criteria beantwoordt; dat dit document bij de aangifte door de importeur of op diens aanvraag door de autoriteiten van de lid-staten binnen een bepaalde termijn moet worden afgegeven of gevisieerd, zonder dat daaruit voor de importeur een recht op invoer ontstaat; dat dit document daarom slechts mag worden gebruikt tot op het ogenblik waarop de invoerregeling wordt gewijzigd;

overwegende dat in het belang van de Gemeenschap moet worden gewaarborgd dat lid-staten en de Commissie elkander zo volledig mogelijk op de hoogte brengen van de resultaten van het communautaire of nationale toezicht;

overwegende dat de Raad dient te beslissen omtrent de te nemen vrijwaringsmaatregelen die in het belang van de Gemeenschap noodzakelijk zijn; dat het te dien einde van belang is dat de Commissie aan de Raad voorstellen voorlegt met inachtneming van de bestaande internationale verplichtingen; dat er derhalve, ten aanzien van een land dat partij is bij het GATT, slechts beschermende maatregelen kunnen worden overwogen indien het betrokken produkt in dermate toegenomen hoeveelheden en onder zodanige voorwaarden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de communautaire producenten van soortgelijke of daarmee rechtstreeks concurrerende produkten ernstig worden benadeeld of dreigen te worden benadeeld, tenzij de internationale

verplichtingen afwijking van deze regel niet toelaten;

overwegende dat de ervaring leert dat de handelspraktijken in sommige gevallen een versnelde beschermingsprocedure noodzakelijk kunnen maken; dat de Gemeenschap dientengevolge tot aan de inwerkingtreding van een besluit van de Raad over een passende bescherming moet beschikken;

overwegende dat derhalve, om aan onverwachte praktijken het hoofd te kunnen bieden, als voorzorgsmaatregel een procedure dient te worden ingesteld die sneller werkt dan de normale procedure; dat het vereiste van een snel en doelmatig optreden het verantwoord maakt dat de Commissie de bevoegdheid krijgt om, zonder vooruit te lopen op het later door de Raad in te nemen standpunt, spoedmaatregelen vast te stellen;

overwegende dat het wenselijk is dat de lid-staten, onder bepaalde voorwaarden en bij wijze van conservatoire maatregel, op nationaal niveau vrijwaringsmaatregelen kunnen nemen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

.../...

TITEL I

Algemene beginselen

Artikel 1

De op de gemeenschappelijke liberalisatielijst in bijlage I voorkomende produkten van oorsprong uit een der in bijlage II vermelde derde landen zijn niet onderworpen aan kwantitatieve invoerbependingen, ongeacht de plaats waar de importeur van deze produkten in de Gemeenschap is gevestigd.

Artikel 2

Op voorstel van de Commissie kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten nieuwe produkten op te nemen in bijlage I alsmede andere derde landen in bijlage II, wanneer hij meent dat daardoor geen situatie dreigt te ontstaan die de toepassing van vrijwaringsmaatregelen rechtvaardigt.

TITEL II

Communautaire informatie- en overlegprocedure

Artikel 3

1. De lid-staten geven de Commissie kennis van elk uit de ontwikkeling van de invoer voortvloeiend gevaar dat maatregelen van toezicht of het gebruik van vrijwaringsmaatregelen noodzakelijk kan maken.
2. De Commissie stelt de overige lid-staten onmiddellijk in kennis.

Artikel 4

Op verzoek van een lid-staat of op initiatief van de Commissie kan overleg worden geopend. Dit overleg dient plaats te vinden binnen acht werkdagen na de ontvangst door de Commissie van de in artikel 3 bedoelde kennisgeving en in elk geval vóór de invoering van enige maatregel van toezicht of van enige vrijwaringsmaatregel krachtens de artikelen 8, 10, 12, 13, 14 of 16.

.../...

Artikel 5

1. Het overleg vindt plaats in een Raadgevend Comité, hierna het "Comité" genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke lid-staat en waarvan het voorzitterschap door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt bekleed.
2. Het Comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen; deze brengt alle nodige inlichtingen zo spoedig mogelijk ter kennis van de lid-staten.
3. Het overleg heeft met name betrekking op:
 - a) de voorwaarden en de ontwikkeling van de invoer, alsmede op de verschillende gegevens inzake de economische en commerciële situatie voor het betrokken produkt;
 - b) de maatregelen die eventueel dienen te worden getroffen.

Artikel 6

1. Ten einde de Commissie in staat te stellen de economische en commerciële situatie ten aanzien van een bepaald produkt te beoordelen, verstrekken de lid-staten haar op haar verzoek en op de door haar vastgestelde wijze inlichtingen over de marktontwikkeling voor dit produkt.
2. De Commissie stelt de overige lid-staten in kennis.

TITEL III

Maatregelen voor toezicht

Artikel 7

Het in het vrije verkeer brengen van op de gemeenschappelijke liberalisatielijst voorkomende produkten wordt niet afhankelijk gesteld van de overlegging van enig afgegeven of gevisieerd invoerdocument alvorens deze produkten ten invoer tot verbruik worden aangegeven.

.../...

Artikel 8

1. Wanneer de ontwikkeling van de invoer van een produkt dat van oorsprong is uit een der in bijlage II vermelde derde landen schade dreigt toe te brengen aan de communautaire producenten van soortgelijk of concurrerende produkten en wanneer de belangen van de Gemeenschap zulks noodzakelijk maken, kan de invoer van het genoemde produkt aan communautair toezicht worden onderworpen. In dat geval wordt het produkt door vermelding van een "x" in kolom 3 van bijlage I aangeduid.
2. Wanneer het besluit tot onder toezichtstelling wordt genomen gelijktijdig met de opneming van het desbetreffende produkt in bijlage I wordt dit besluit op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen door de Raad genomen. In de andere gevallen wordt het besluit door de Commissie genomen en is artikel 13, lid 5 van toepassing.

Artikel 9

1. Het in het vrije verkeer brengen van onder communautair toezicht geplaatste produkten wordt afhankelijk gesteld van de overlegging van een invoerdocument. Dit document wordt in de lid-staten kosteloos afgegeven of gevisieerd voor elke aangevraagde hoeveelheid binnen een termijn van hoogstens vijf werkdagen na de indiening van een aangifte of een aanvraag van elke importeur, ongeacht de plaats waar hij in de Gemeenschap is gevestigd. Behoudens andersluidende bepalingen, die tegelijkertijd met het onder toezicht plaatsen en volgens dezelfde procedure zijn vastgesteld, moeten in de aangifte of in de aanvraag van de importeur de volgende gegevens zijn vermeld:
 - a) de naam en het adres van de importeur,
 - b) de omschrijving van het produkt, waarbij wordt gespecificeerd:
 - de handelsbenaming,
 - de tariefpost of het referentienummer van de naamlijst der goederen van de nationale statistiek van de buitenlandse handel,
 - het land van oorsprong,
 - het land van herkomst;
 - c) de cif prijs franco-grens en de hoeveelheid produkten uitgedrukt in de in de handel gebruikelijke eenheden;

d) de vermoedelijke datum (data) van invoer.

De lid-staten kunnen aanvullende gegevens verlangen.

2. Het invoerdocument kan slechts worden gebruikt zolang het stelsel van de liberalisatie van de invoer voor de betrokken transacties van kracht blijft en ten hoogste gedurende een periode die teglijk met het onder toezicht plaatsen en volgens dezelfde procedure, met inachtneming van de aard van de produkten en de andere bijzondere omstandigheden van de betrokken transacties, wordt vastgesteld.
3. Het in lid 1 bepaalde vormt geen beletsel voor het in het vrije verkeer brengen, wanneer ofwel de prijs per eenheid produkt waartegen de transactie plaatsvindt hoger is dan aangegeven in het invoerdocument, dan wel de totale waarde of de hoeveelheid van de ten invoer aangeboden produkten de in het invoerdocument vermelde totale waarde of hoeveelheid met minder dan 5 % overschrijdt. De Commissie kan, na kennisneming van de in het Comité geuite standpunten, met inachtneming van de aard van de produkten en de andere bijzondere omstandigheden van de betrokken transacties, een ander percentage vaststellen, dat echter normaal niet hoger is dan 10 %.

Artikel 10

1. Wanneer een produkt na afloop van een termijn van 8 werkdagen na de beëindiging van het overleg niet aan communautair toezicht wordt onderworpen kan de lid-staat die de Commissie op grond van artikel 3 in kennis heeft gesteld tot nationale ondertoezichtstelling van deze invoer overgaan.
2. Zodra de onder toezichtstelling inwerking treedt wordt de Commissie ingelicht over de toepassingsbepalingen daarvan en wijzigt zij bijlage I, in de vorm van een mededeling in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen, door de lid-staat in kolom "4" van de genoemde bijlage ten aanzien van het betrokken produkt te vermelden.

Artikel 11

Het in het vrije verkeer brengen van de produkten die onder nationaal toezicht zijn gesteld is afhankelijk van de overlegging van een invoerdocument. Dit document wordt door lid-staat kosteloos afgegeven of gevisieerd voor elke aangevraagde hoeveelheid en binnen een termijn van hoogstens vijf werkdagen na de aangifte of aanvraag van elke importeur, ongeacht de plaats waar hij in de Gemeenschap is gevestigd. Het document kan slechts worden gebruikt voor zover de liberalisatieregeling van de invoer voor de betrokken transacties van kracht blijft.

Artikel 12

1. Binnen de eerste tien dagen van elke maand ingeval van communautair toezicht en binnen de eerste twintig dagen van elk kwartaal ingeval van nationaal toezicht stellen de lid-staten de Commissie in kennis:
 - a) van de hoeveelheden en de op basis van de cif-prijzen berekende bedragen, waarvoor tijdens de voorafgaande periode invoerdocumenten zijn afgegeven of gevisieerd;
 - b) van de invoer die heeft plaatsgevonden gedurende de periode voorafgaande aan de sub a) bedoelde periode.
- De mededelingen van de lid-staten worden onderverdeeld per produkt en per land van uitvoer.
2. De Commissie kan, in verband met de aard van de produkten en de andere bijzondere kenmerken van de transacties de periodiciteit van de mededelingen wijzigen.
3. De Commissie stelt de lid-staten in kennis.

.../...

TITEL IV

Vrijwaringsmaatregelen

Artikel 13

1. Wanneer een produkt in dermate gestegen hoeveelheden en/of tegen zodanige voorwaarden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de communautaire producenten van soortelijke of daarmee rechtstreeks concurrerende produkten ernstig worden benadeeld of dreigen te worden benadeeld en wanneer kritieke omstandigheden, waarin elk uitstel tot moeilijk te herstellen schade zou leiden, een onmiddellijk optreden ter bescherming van de belangen van de Gemeenschap noodzakelijk maken, kan de Commissie op verzoek van een lid-staat of eigener beweging:
 - a) de termijn waarbinnen de na de inwerkingtreding van deze maatregel af te geven of te viseren invoerdocumenten in de zin van artikel 9 mogen worden gebruikt, bekorten;
 - b) de invoerregeling voor dit produkt wijzigen door het in het vrije verkeer brengen van dat produkt afhankelijk te stellen van de overlegging van een invoervergunning die wordt verleend volgens voorwaarden en binnen grenzen welke zij vaststelt, in afwachting van een beslissing van de Raad op grond van artikel 14.
2. De maatregelen zijn onmiddellijk van toepassing.
3. Deze maatregelen kunnen worden beperkt tot de invoer in bepaalde gebieden van de Gemeenschap. Zij gelden niet voor produkten die onderweg zijn naar de Gemeenschap, mits er geen mogelijkheid bestaat de bestemming daarvan te wijzigen en mits de produkten, waarvan het in het vrije verkeer brengen, krachtens de artikelen 8 en 9 afhankelijk is gesteld van de overlegging van een invoerdocument, voortgegaan gaan van dit document.
4. Indien een lid-staat de Commissie heeft verzocht in te grijpen, spreekt deze zich uit binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek.

.../...

5. De krachtens dit artikel door de Commissie genomen besluiten worden ter kennis gebracht van de Raad en van de lid-staten. Elke lid-staat kan deze besluiten binnen een termijn van tien werkdagen na de kennisgeving daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.
6. Binnen een termijn van tien werkdagen na de inwerkingtreding van een krachtens lid 1, sub b) genomen maatregel stelt de Commissie aan de Raad passende maatregelen voor in de zin van artikel 14. Spreekt de Raad zich binnen zes weken na de inwerkingtreding van de door de Commissie genomen maatregel niet over dit voorstel uit, dan wordt deze maatregel ingetrokken.

Artikel 14

1. Wanneer de belangen van de Gemeenschap zulks vereisen kan de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen passende maatregelen vaststellen:
 - a) om te verhinderen dat een produkt in dermate gestegen hoeveelheden en/of tegen zodanige voorwaarden in de Gemeenschap wordt ingevoerd dat de communautaire producenten van soortgelijke of daarmee rechtstreeks concurrerende produkten ernstig worden benadeeld of dreigen te worden benadeeld;
 - b) ten einde de tenuitvoerlegging van de door de Gemeenschap of door alle lid-staten aangegane internationale verplichtingen mogelijk te maken, met name op het gebied van de handel in basisprodukten.
2. De maatregelen kunnen worden beperkt tot de invoer in bepaalde gebieden van de Gemeenschap. Zij gelden niet voor produkten die onderweg zijn naar de Gemeenschap, mits er geen mogelijkheid bestaat de bestemming daarvan te wijzigen en mits de produkten, waarvan het in het vrije verkeer brengen, krachtens de artikelen 8 en 9 afhankelijk is gesteld van de overlegging van een invoerdocument, vergezeld gaan van dit document.

3. Wanneer de vaststelling van een contingent een maatregel vormt, waardoor de liberalisatie voor een produkt wordt ingetrokken, wordt met name rekening gehouden met:
- het belang om de traditionele handelsstromen zoveel mogelijk te handhaven;
 - het totaal der hoeveelheden gemoeid met de contracten die vóór de inwerkingtreding van een vrijwaringsmaatregel in de zin van deze titel op normale voorwaarden werden gesloten, indien zij door de betrokken lid-staat ter kennis van de Commissie werden gebracht;
 - het feit dat de verwezenlijking van het met de vaststelling van het contingent nagestreefde doel niet in gevaar mag worden gebracht.

Artikel 15

1. Een lid-staat kan, bij wijze van conservatoire maatregel, de invoerregeling voor een bepaald produkt wijzigen door het in het vrije verkeer brengen ervan afhankelijk te stellen van de overlegging van een invoervergunning, die moet worden verleend volgens de regeling en binnen de grenzen die de lid-staat vaststelt:
- a) wanneer een situatie als die welke in artikel 13, lid 1, voor de Gemeenschap is gedefinieerd, op zijn grondgebied ontstaat;
 - b) wanneer deze maatregel wordt gerechtvaardigd door een vrijwaringsclausule in een tussen deze lid-staat en een derde land gesloten bilateraal akkoord.
2. De lid-staat treft deze maatregel na de in het comite uitgebrachte adviezen te hebben gehoord of, wanneer deze procedure in verband met de urgentie niet mogelijk is, na de Commissie in kennis te hebben gesteld; laatstgenoemde licht de andere lid-staten in.
3. De maatregelen worden per telexbericht ter kennis van de Commissie gebracht zodra daartoe is besloten.
4. Wanneer de maatregelen zijn getroffen uit hoofde van de in artikel 1, sub a) genoemde redenen, geldt de kennisgeving daarvan als verzoek in de zin van artikel 13, lid 4. De maatregelen gelden slechts tot de toepassing van het besluit van de Commissie. Wanneer deze echter besluit

geen maatregelen krachtens artikel 13 te treffen, is haar besluit van toepassing met ingang van de zesde dag volgende op die van zijn inwerkingtreding, tenzij de lid-staat die de maatregelen heeft getroffen, het besluit aan de Raad voorlegt; in dat geval gelden de nationale maatregelen tot de inwerkingtreding van het besluit van de Raad en ten hoogste gedurende één maand nadat de Raad is ingeschakeld. De Raad neemt vóór het verstrijken van deze termijn een besluit.

5. Wanneer de maatregelen om de in lid 1, sub b) genoemde redenen zijn getroffen, kan de Commissie aan de Raad de maatregelen voorstellen die moeten worden genomen. De nationale maatregelen blijven van kracht tot aan de inwerkingtreding van het besluit van de Raad en ten hoogste gedurende twee maanden nadat de Raad is ingeschakeld, tenzij de Raad op voorstel van de Commissie anders beslist ten einde inzonderheid rekening te houden met de belangen die bij communautaire onderhandelingen op het spel staan. De Raad neemt een besluit vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden na zijn inschakeling.
6. De bepalingen van de leden 1 tot en met 4 gelden tot en met 31 december 1972. Vóór die datum besluit de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, welke wijzigingen daarin moeten worden aangebracht.

Artikel 16

1. Gedurende de toepassingsperiode van elke maatregel van toezicht of vrijwaringsmaatregel wordt op verzoek van een lid-staat of op initiatief van de Commissie in het Comité overleg gepleegd ten einde:
 - a) het effect van deze maatregel te onderzoeken,
 - b) na te gaan of handhaving daarvan noodzakelijk blijft.
2. Wanneer de Commissie van oordeel is dat deze maatregelen moeten worden gewijzigd of ingetrokken:
 - a) stelt zij, voor zover de Raad zich over de maatregelen heeft uitgesproken, aan de Raad voor deze in te trekken of te wijzigen; de Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen;

- b) in de overige gevallen wijzigt zij de maatregelen of trekt deze in:
artikel 13, lid 5 is van toepassing.

TITEL V

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 17

1. Uiterlijk op 31 december 1973 spreekt de Raad zich uit over de wijzigingen die in deze verordening moeten worden aangebracht met het oog op een verder doorgevoerde eenmaking van de invoerregeling. De Raad besluit, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen en in het licht van de in de gemeenschappelijke handelspolitiek, met name ten gevolge van de sluiting van communautaire handelsakkoorden gemaakte verordeningen.
2. In afwachting van deze eenmaking:
 - a) kan Duitsland de invoer van de produkten, die in kolom 2 van bijlage I niet met een "x" zijn aangeduid, afhankelijk stellen van de voorwaarde dat niet alleen het land van oorsprong, doch ook het land van aankoop tot de in bijlage II genoemde derde landen behoort;
 - b) kan Frankrijk de invoer van de produkten, die in kolom "2" van bijlage I niet met een "x" zijn aangeduid, afhankelijk stellen van de voorwaarde dat niet alleen het land van oorsprong, doch ook het land van herkomst tot de in bijlage II vermelde derde landen behoort;
 - c) kan Italië de invoer van de produkten van oorsprong uit de VAR(Egypte), uit Zuid-Slavië en uit Japan afhankelijk stellen van de voorwaarde dat het land van oorsprong overeenkomt met het land van herkomst;
 - d) gelden de invoerdocumenten in de zin van artikel 9 voor het communautaire toezicht slechts in de lid-staat waar zij zijn afgegeven of geïmporteerd;
 - e) kunnen de lid-staten overgaan tot nationaal toezicht op de invoer van oorsprong uit Japan of uit Hong-Kong voor de produkten welke onder de onderstaande hoofdstukken van het GDT vallen:

<u>50, 51, 53, 55 tot en met 62</u>	(bepaalde textielprodukten)
<u>85</u>	(elektrische machines, apparaten en toestellen)
<u>90</u>	(optische instrumenten, apparaten en toestellen)
<u>97</u>	(speelgoed)
<u>Artikel 10, lid 2 en artikel 12 zijn niet van toepassing.</u>	

- f) De in kolom 4 van bijlage I vermelde lid-staten kunnen nationaal toezicht instellen op de produkten waarvoor zij in die kolom voorkomen; artikel 10, lid 2 en artikel 12 zijn niet van toepassing;
- g) Deze verordening vormt geen belemmering voor de handhaving van de door Italië genomen maatregelen om de invoer van voorwerpen, machines en apparaten, gebruikt of nieuw, maar in slechte staat van onderhoud, die vallen onder post 73.24, onder de hoofdstukken 84 tot en met 87 en 93, alsmede onder post 97.04 B van het gemeenschappelijk douanetarief, te onderwerpen aan een bijzondere machtiging overeenkomstig het ministerieel besluit van 31 oktober 1962, met inbegrip van de daaraan gehechte lijst (Tabella A Import) en de latere wijzigingen daarvan.

Artikel 18

Onverminderd de overige communautaire bepalingen vormt deze verordening geen beletsel voor de aanvaarding of toepassing door de lid-staten

- a) van verboden, kwantitatieve beperkingen of invoerformaliteiten die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten, het nationaal artistiek, historisch of archeologisch bezit of uit hoofde van bescherming van de industriële of commerciële eigendom.

- van
b) speciale formaliteiten op het gebied van het deviezenverkeer

Artikel 19

1. Deze verordening laat onverlet de toepassing van de regelingen houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten, alsmede de toepassing van de specifieke regelingen uit hoofde van artikel 235 van het Verdrag voor goederen welke zijn verkregen door verwerking van landbouwprodukten; zij wordt toegepast als aanvulling.

2. Het bepaalde in de artikelen 8 tot en met 12 en 16 is echter niet van toepassing op de onder deze regelingen vallende produkten waarvoor de communautaire regeling voor het handelsverkeer met derde landen voorziet in het indienen van een invoercertificaat of ander invoerdocument. Het bepaalde in de artikelen 13, 15 en 16 is niet van toepassing op de hierboven bedoelde produkten waarvoor de communautaire regeling voor het handelsverkeer met derde landen voorziet in de mogelijkheid tot toepassing van kwantitatieve beperkingen bij invoer.

Artikel 20

Verordening (EEG) No. 1025/70 wordt ingetrokken.

Artikel 21

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lid-staat.

Gedaan te

Voor de Raad,

De voorzitter

BIJLAGE I

De diensten van de Commissie hebben om technische redenen de verschillende lijsten waaruit bijlage I zal bestaan nog niet volledig kunnen opstellen.

De Commissie zal deze bijlage derhalve later aan de Raad voorleggen. Het bijgaande schema geeft de beginselen weer die bij de opstelling van de bijlage zullen worden aangehouden.

ANNEXE IANLAGE IBIJLAGE IALLEGATO I

Liste commune de libération

Lista comune di liberazione

/

Gemeinsame Liberalisierungsliste

/

Gemeenschappelijke Liberalisatielijst

1	2	3	4
Désignation des produits - No. du TDC -	Libération conditionnée uniquement par origine	Surveillance communautaire	Surveillance nationale
Warenbezeichnung - Nr. des GZT -	Liberalisierung allein vom Ursprung abhängig	Gemeinschaftliche Überwachung	Nationale Überwachung
Designazione dei prodotti - N. della T.D.C. -	Liberalizzazione con- dizionata unicamente dall'origine	Sorveglianza comunitaria	Sorveglianza nazionale
Opgave van de produkten - Nr. GDT -	Liberalisatie op grond van oorsprong alleen	Communautair toezicht	Nationaal toezicht
In deze kolom zullen worden vermeld: de produkten die momen- teel op de liberalisatie- lijst van verordening (EEG) No.1025/70 voor- komen plus 62 andere produkten welke ressor- teren onder onderver- delingen van het GDT waarvan opneming in de bijlage van verordening (EEG) 1025/70 zo juist aan de Raad is voor- gesteld.	Met een "x" zullen worden aangeduid de produkten vermeld in kolom 1 welke eveneens voorkomen op de liberalisatielijst van verordening (EEG) No. 109/70, d.w.z. 637 gehele posten plus 128 onderverdelingen waarvan opneming in deze lijst zo- juist aan de Raad is voorgesteld.	In deze kolom zullen de maat- regelen voor onder toezicht- stelling worden vermeld die de lid-staten voor een beperkt aantal pro- dukten toe- passen	

BIJLAGE

LIJST VAN LANDEN

Afghanistan

Algerije

Andorra

Argentinië

Australië (met inbegrip van Papoea, Nieuw Guinea onder Australisch mandaat, Norfolk-eiland en de Kokos-(Keeling)eilanden)

Barbados

Bhoetan

Birma

Boeroendi

Bolivia

Botswana

Brazilië (met inbegrip van de eilanden Fernando de Noronha (de Sao Pedro en Sao Paulo-rotsen en Atol das Rocas daaronder begrepen), Trinidad en Martin Vas)

Cambodja

Canada

Centraalafrikaanse Republiek

Ceylon

Chili (met inbegrip van de volgende eilanden; Juan Fernandezarchipel, Paaseiland, Sala-y-Gomez, San Felix, San Ambrosio en het westelijke deel van Vuurland)

Chinese Republiek (Formosa)

Columbia

Comoren

Costa Rica

Cyprus

Dahomey

Denemarken (met inbegrip van de Fär Oëreilanden en Groenland)

Dominicaanse Republiek (met inbegrip van de eilanden Saona, Catalina, Beata en enkele kleinere eilanden)

Ecuador

Eilanden Tromelin, Glorieuses, Juan de Nova, Europa en Bassas da India

Equatoriaal Guinea

.../...

Ethiopië en Eritrea

Filippijnen

Finland

Gaboen

Gambia

Ghana

Griekenland (met inbegrip van de eilanden Euboea en de Sporaden, de eilanden van de Dodecanesos, de Kykladen, de Jonische eilanden, de eilanden van de Egeïsche Zee, Kreta)

Frans Gebied der Afars en der Issas

Guatemala

Republiek Guinea

Guyana

Haïti (met inbegrip van het Tortuga-eiland, het Gonave-eiland, de Cayemiten, het eiland à Vache, het Navase-eiland en Grande-Caye)

Honduras

Ierland

India (met inbegrip van de Andamanen-, Nicobaren- en Lakkadiven-eilanden, Minicoy en Amindivi)

Indonesië (Java, Sumatra, Kalimantan, Sulawesi, Bali en Nusatenggara (met inbegrip van het Indonesische deel van Timor), Maluku, Irian Barat)

Irak

Iran

Israël

Ivoorkust

IJsland

Jamaïca

Japan

Joegoslavië

Jordanië

Kameroen

Kenya

Koeweit

Democratische Republiek Kongo (Kinshasa)

Volksrepubliek Kongo (Brazzaville)

Republiek Korea (Zuid-Korea)

Laos

Lesotho

.../...

Libanon
Liberia
Libië
Liechtenstein
Republiek Madagaskar
Malawi
Malediveneilanden
Maleise Federatie
Mali
Malta
Marokko
Maskat en Oman
Mauretanië
Mauritius
Mexico
Nauroe
Nederlandse Antillen (omvattende de eilanden Curaçao, Aruba, Bonaire, Saba, St. Eustatius en het Nederlandse deel van St. Maarten)
Nepal
Nicaragua
Nieuw-Caledonië en onderhorigheden (met inbegrip van de Pins-, de Huon- en de Loyalty-eilanden, het Walpole- en het Surprise-eiland, de Chesterfieldeilanden, het Wallis- en het Futuna-eiland)
Nieuwe Hebriden
Nieuw-Zeeland (met inbegrip van de Kermadec- en de Chathameilanden)
Cook-eilanden:
1. Noordelijke groep (Penrhyn, Manihiki, Rakaanga, Puka Puka, Palmerston, Suvorov en Nassau)
2. Zuidelijke groep (Rarotonga, Aitoetaki, Atioe, Mitiaro, Mauke Mangaia, Takoetea en Manua)
3. Niue-eiland
Niger
Bondsrepubliek Nigeria
Noorwegen (met inbegrip van Svalbard (ook genoemd Spitsbergenarchipel, met inbegrip van met name het Bereneiland), het Jan Mayen-eiland en bezittingen van Noorwegen in het Zuidpoolgebied (Bouvet-eiland, Peter I-eiland en Koningin Maud Land))

Oceanië (Franse nederzettingen: Genootschaps-eilanden, Eilanden beneden de Wind, Marquesasarchipel, Toeamotoe-archipel, Gambier-archipel, Toeboeai-archipel, Rapa- en Clipperton-eiland)

Oeganda

Oostenrijk

Oppeer-Volta

Pakistan

Panama

Paraguay

Peru

Portugal

Grondgebied in Europa (met inbegrip van het eiland Madeira en de Azoren)

Angola

Cabinda

Portugees Guinea (met inbegrip van de Bissagos-eilanden)

Kaap Verdische eilanden

De eilanden Sao-Tomé en Principe

Macao

Mozambique

Timor (Portugees deel)

Rio Muni

Rwanda

Saint-Pierre en Miquelon

Salvador

Saoedi-Arabië

Senegal

Sierra Leone

Sikkim

Singapore

Soedan

Somalia

Spanje

Grondgebied op het schiereiland en de Balearen, Kanarische eilanden, Ceuta en Melilla, Alhucemas, Chafarinas en Penom de Velez de la Gomera, Ifni en Sahara

Suriname

Swaziland

Syrië

Tanzania

Thailand

Togo

Tonga

.../...

Trinidad en Tobago

Tsjaad

Tunesië

Turkije

Uruguay

Vatikaanstad

Venezuela

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (met inbegrip van het eiland Man en de Kanaaleilanden)

Antigua

Bahama-eilanden

Bahrein

Bermuda-eilanden

Brunei

Cayman-eilanden

Dominica

Falkland-eilanden en onderhorigheden

Fidzji-eilanden

Gibraltar

Grenada

Brits Honduras

Hongkong

Katar (Cheikhat de Katar)

Montserrat

Staten onder verdragstelsel (Abu Dhabi, Dubai, Sjaardja, Ajman, Pas al Khaimah, Umm al Quaiwan, Fujairah)

Sint-Helena (met inbegrip van de onderhorigheden: de eilanden

Ascension en Tristan da Cunha)

St.-Kitts (St. Christoffel), Nevis en Anguilla

St.-Lucia

St.-Vincent

Seychellen

Brits grondgebied in het Zuidpoolgebied

Brits grondgebied in de Indische Oceaan (Tchagos-archipel, eilanden Aldabra, Farquhar en Desroches)

Grondgebieden ressorterend onder het Hoge Commissariaat van de West-Pacific (met inbegrip van de aparte douanegebieden van het Protectoraat van de Britse Salomons-eilanden en van de kolonie der Gilbert- en Ellice-eilanden)

Turks-eilanden en Caicos-eilanden

Britse Virginische-eilanden

Verenigde Arabische Republiek

.../...

Verenigde Staten van Amerika

Goeam

Kingman Reef

Midway-eilanden

Puerto Rico

Amerikaans Samoa (met inbegrip van Swains)

Eilanden in de Stille Oceaan beheerd door de Verenigde Staten (Carolinen-, Marshall- en Marianen-eilanden, met uitzondering van Goeam), Rivi-Kivi-eilanden (Okinawa) en Doito-eilanden, Virginische eilanden (toesbehorend aan de Verenigde Staten), Wake-eiland, Zone van het Panama-kanaal

West-Samoa

Yemen

Zambia

Zuidafrikaanse Republiek (met inbegrip van Zuidwest-Afrika en de Prins Edward-eilanden, omvattende het eiland Marion en het Prins Edward-eiland)

Zuidelijke en

Zuidpoolgebieden (Franse L.G.O.: Kerguelen- en Crozetarchipel, eilanden Sint Paul en Amsterdam; Adelaide-land)

Zuid-Vietnam

Zuid-Yemen (met inbegrip van Perim, Koeria-Moeria-eilanden en Sokotra)

Zweden

Zwitserland

Voorstel voor een
VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

betreffende de toepassing op de Franse overzeese
departementen van Verordening (EEG) No.
inzake de gemeenschappelijke regeling voor de invoer

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 227,

gezien het voorstel van de Commissie,

overwegende dat het noodzakelijk is verordening (EEG) No. van de
Raad van inzake de gemeenschappelijke regeling voor de invoer
eveneens in de Franse overzeese departementen toe te passen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bepalingen van Verordening (EEG) No. van de Raad van
zijn van toepassing in de Franse overzeese departementen.

Artikel 2

Verordening (EEG) No. 1026/70 van de Raad van 25 mei 1970 betreffende de toe-
passing op de Franse overzeese departementen van verordening (EEG) No. 1025/70
houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke regeling voor de invoer
uit derde landen (1) wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar
bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toe-
passelijk in elke lid-staat.

Gedaan te

Voor de Raad
De Voorzitter